NICOLAUS DE LYRA
Österreich (Salzburg), 1457
Seite 251v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26859
Copyright: Admont, Benediktinerstift

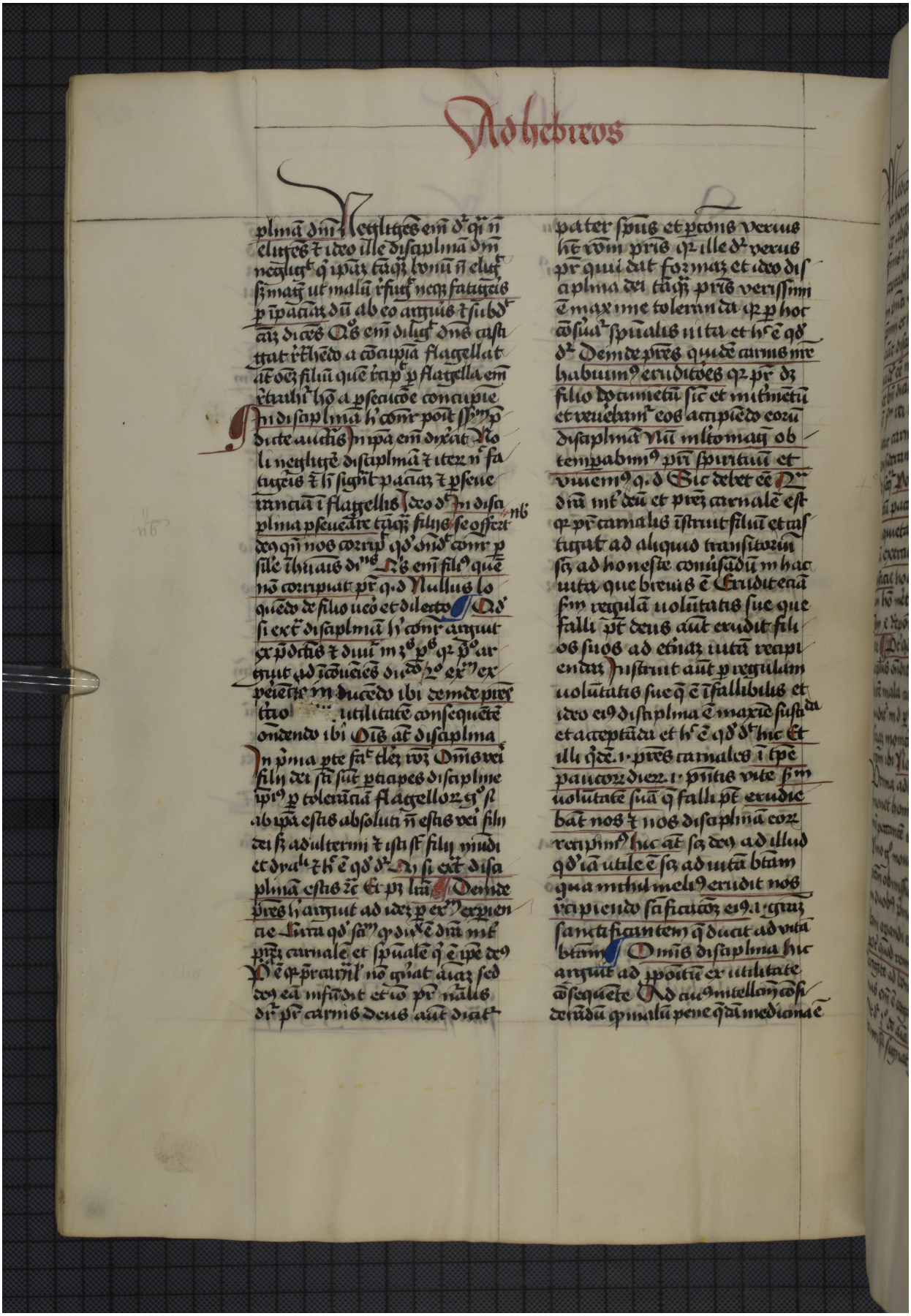

Adhebreos

plmā dm̄i Negligēs enī d̄ qi ñ
eligēs & ideo ille disciplmā dm̄
negligit q ipāz tāqz lvnū ñ elig
si maiz ut malū r̄fuit nec fatigēs
p ipāāz dū ab eo arguis & subd
aiz dicēs Quē enī diligit dns castigat r̄ flēd a cōcupiā flagellat
at oēz filiū quē rap p flagella em
r̄ruli lō a pseudōe concupie
ni disciplmā h' cōm̄ port ssm p
dicte auctis in ipa enī dr̄at Ro
li negligē disciplmā & iterū n fa
tigēis & lī signt p ādāz & pseue
tancā i flagellis Ideo d in disci
plina pseuēāre tāqz filius se offert
deq qi nos corrip q d' nid cōm p
sile ibi ais dns Quē enī filio quē
nō corripuit pr̄ q. d Nullus lo
quēdo de filio ueo et dilecto Quod
si ext disciplmā h' cōm̄ arguit
qr p dctūs & diui mzis pbs qr p ar
guit qd iōuēcēs dicēdo ex ex
peiētie in ducēdo ibi demde pres
tuo ... utilitatē consequētē
ondendo ibi Omis at disciplma
In pma pte fit clez ro Omis rei
filij dei sti sūt ptāpes disciplme
pri p tolerātiā flagellorū q si
ab ipa estis absoluti ñ estis rei filij
dei sz adulterini & isti st filij mundi
et dra & h ē qd d Qui si ext disci
plmā estis ꝛc Et pz lītā Demde
pres h' arguit ad idez p ex experien
tie lītā qd sa q dicit ē dū mt
pres carnale et spūale q ē ipe deus
Nē ēq pr̄ātīl' nō qiat ādāz sed
deus eā infūdit et ro pr̄ nālis
dr̄ pr̄ carnis deus aut dicit

pater spūs et pcons verus
hēt rōm pris qr ille d verus
pr̄ qui dat formaz et ideo dis
ciplma dei tāqz pris verissimi
ē maxime tolerānda qr p hoc
cōsuā spūalis uita et h ē qd
d Demde pres quē carnis me
habuimus eruditores qr pr̄ dz
filio documētū sic et mitimētū
et reuētiam eos accipiēdo corū
disciplmā Nū multo maiz ob
temperabimus pri spiritui et
viuemus q. d Sic debet ēē Qui
dū mt' deū et pres carnale est
qr pr̄ carnalis istruit filiū et ma
tiguit ad aliquid transitoriū
sz ad honeste cōuīsādū in hac
uita que breuis ē Eruditeāā
fin regulā uolūtatis sue que
falli pt deus aut erudit filios suos ad etnaz uitā reapi
endaz instruit aut p regulam
uolūtatis sue q ē ifallibilis et
ideo eius disciplma ē maxīe susci
et acceptāda et h ē qd d hic Et
illi scē. i. pres carnales i tpe
paucorū dierū. i. pritis vite fin
uolūtatē suā q falli pt erudie
bat nos & nos disciplmā cor
reripiēbāt hic at sz deus ad illud
qd ēā utile ē sz ad uitā btam
qua mthul meliū eruditur nos
recipiendo sanctificatiōz eius. i. gratiz
sanctificantem q ducit ad vita
btam Omis disciplma hic
arguit ad ppositū ex utilitate
ōsequēte Ad cui intellectū ōsi
deradū q multū pene ēqdā medionā ē